

Odvetniška zbornica Slovenije

Komisija za etiko

odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

odvetnica dr. Maruša Varl

odvetnik Pavle Pensa

Št. 1992/2024, 2000/2024, 2040/2024, 148/2025, 332/2025
Ljubljana, 10. 4. 2025

Mnenje

***o skladnosti ravnanja odvetnice [redacted] iz [redacted]
[redacted] z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike***

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na podlagi prijav [redacted], [redacted], [redacted] in [redacted], obravnavala ravnanje odvetnice [redacted] ter

sprejela stališče,

da odvetnica s tem, ko je po pooblastilu svoje stranke iz [redacted] prijaviteljem poslala obvestilo o storjenem prometnem prekršku oziroma opomin za plačilo neporavnane parkirnine ter v zvezi s tem zbirala osebne podatke lastnikov vozil, ni ravnala v nasprotju s pravili in načeli Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Obrazložitev:

Odvetniška zbornica Slovenije je prejela več prijav zoper odvetnico [redacted] iz [redacted] (v nadaljevanju: odvetnica), ki so se vsebinsko nanašale na podobno dejansko stanje, in sicer na pošiljanje opominov zaradi neplačane parkirnine oziroma obvestil o storitvi prekrška napačnega/nedovoljenega parkiranja na Hrvaškem.

Prijavitelji so odvetnici, vsak v svoji zadevi, očitali domnevno nezakonito pridobivanje osebnih podatkov brez njihovega soglasja, pošiljanje opominov za plačilo parkirnine oziroma obvestil o storitvi prekrška zaradi nepravilnega parkiranja v Republiki Hrvaški, pri čemer naj storitev prekrška ali neplačilo parkirnine ne bi bila izkazana, ali pa naj bi šlo za zastarano terjatev, ter zaračunavanje nesorazmerno visokih stroškov, kar naj bi predstavljalo tudi obliko ustrahovanja.

Odvetniška zbornica je vse prejete prijave posredovala odvetnici s pozivom, da naj se glede očitkov izjasni. Odvetnica je v svojem odgovoru pojasnila, da je v konkretnih primerih delovala na podlagi pooblastil hrvaških odvetnikov, ki so jih zaradi neplačanih parkirnin s strani lastnikov vozil s slovenskimi registrskimi tablicami pooblastili upravljalci parkirišč v Republiki Hrvaški, v primeru nepravilnega parkiranja vozil s slovenskimi registrskimi tablicami pa različne občine (Crikvenica, Pula, Šibenik itd.), z namenom posredovanja opominov zaradi neplačane parkirnine in obvestil o storitvi prekrška nepravilnega parkiranja. Odvetnica je pojasnila, da je podatke o lastništvu vozil zakonito pridobila s strani pristojnih slovenskih organov na podlagi 10. člena Zakona o odvetništvu (ZOdv), ki določa, da je odvetnik pri opravljanju svoje dejavnosti upravičen do zbiranja osebnih podatkov, potrebnih za izvajanje odvetniškega pooblastila. Odvetnica se je v svojem pojasnilu sklicevala na mnenje Informacijskega pooblaščenca št. 0712-1/2019/1516 z dne 21. 6. 2019, ki dopušča pridobivanje osebnih podatkov iz javno dostopnih evidenc, kadar odvetnik sam posreduje poziv ali opomin v imenu svoje stranke. Odvetnica se je sklicevala tudi na stališče Ministrstva za pravosodje z dne 11. 10. 2018, objavljeno v reviji Odvetnik št. 88/2018 na str. 55, iz katerega izhaja, da je odvetnik na podlagi 10. člena Zakona o odvetništvu upravičen do brezplačne pridobitve osebnih podatkov od državnih in drugih organov, nosilcev javnih pooblastil, če izkaže, da podatke potrebuje za namen opravljanja odvetniškega poklica, pri katerem se šteje tudi pošiljanje opominov.

Glede očitkov, da je odvetnica pošiljala opomine za zastarane terjatve, je odvetnica pojasnila, da se vsebinsko z zadevami ne ukvarja, saj za to nima niti pooblastila, temveč je pooblastilo omejeno zgolj na posredovanje opominov oziroma obvestil o storjenem prekršku lastnikom vozil. Glede očitka o nesorazmerno visokih stroških, ki naj bi na stranke imeli zastrašujoč učinek, pa je odvetnica pojasnila, da ne gre za njene stroške, temveč gre za zahtevo upnika iz Republike Hrvaške za povračilo nastalih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zahtevka za plačilo neplačane parkirnine oziroma kazni zaradi nepravilnega parkiranja. Navedla je še, da je v pozivu jasno zapisano, da naj se naslovnik v primeru dodatnih vsebinskih vprašanj obrne neposredno na hrvaškega odvetnika, ki ga je za izterjavo dolga oziroma kazni pooblastil hrvaški upnik oziroma lokalna

skupnost. V odvetničinih dopisih lastnikom vozil so tudi navedeni kontaktni podatki hrvaških odvetnikov.

Komisija za etiko je po proučitvi prijav, pojasnil odvetnice ter predloženih dokazov mnenja, da odvetnica ni ravnala v nasprotju s pravili in načeli Kodeksa odvetniške poklicne etike (KOPE) iz v nadaljevanju navedenih razlogov:

Kodeks odvetniške poklicne etike v 41. členu določa, da je odvetnik dolžan vestno in požrtvovalno zastopati in zagovarjati stranko tako, da uporabi zanjo vsa možna in dopustna zakonita sredstva. V zvezi z očitkom o nedovoljenem zbiranju osebnih podatkov lastnikov vozil Komisija za etiko pojasnjuje, da je na podlagi 10. člena Zakona o odvetništvu odvetnik, ne glede na določbe drugih zakonov, ki urejajo posredovanje osebnih podatkov, upravičen pridobiti osebne podatke brez privolitve posameznika, kadar jih potrebuje pri opravljanju odvetniškega poklica v konkretni zadevi; državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil pa so mu te podatke dolžni brezplačno posredovati v roku 15 dni od prejema pisne zahteve. Glede na navedeno zakonsko podlago 10. člena Zakona o odvetništvu Komisija za etiko meni, da odvetnica pri zastopanju svoje stranke ni uporabila nezakonitih sredstev in zato ni ravnala v nasprotju z 41. členom KOPE.

V zvezi z očitkom, da naj bi odvetnica zahtevala tudi povračilo stroškov, ki naj bi bili nesorazmerno visoki, s čimer naj bi ravnala v nasprotju s pravili in načeli odvetniške poklicne etike, je Komisija za etiko ugotovila, da odvetnica v konkretnih primerih od lastnikov vozil ni zahtevala povračila svojih odvetniških stroškov, temveč je v imenu svoje stranke – upnika – zgolj posredovala tudi zahtevek za povračilo stroškov, ki jih je njena stranka zatrjevala kot del terjatve.

Po presoji Komisije takšno ravnanje ne predstavlja kršitve določb KOPE, saj odvetnica ni zahtevala povračila lastnih odvetniških stroškov, temveč je zgolj izpolnila obveznosti do svoje stranke iz odvetniškega pooblastila, po katerem mora v imenu pooblastitelja v dopisu predstaviti celoten uveljavljani zahtevek, vključno z morebitnimi stroški in nadaljnjimi postopki. Komisija poudarja, da je presoja upravičenosti ali višine zahtevanih stroškov v pristojnosti pristojnega sodišča ali drugega organa, zahtevek sam po sebi pa ne more pomeniti neetičnega ravnanja odvetnika, če odvetnik zahtevek za povračilo stroškov svoje stranke zgolj posreduje naslovniku. Zato ni mogoče šteti, da bi odvetnica s tem, ko je naslovnikom dopisov posredovala tudi zahtevek za plačilo stroškov v imenu svoje stranke, ravnala v nasprotju s pravili in načeli Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Tudi v zvezi z očitkom, da naj bi odvetnica s tem, ko je nasprotni stranki posredovala zahtevek za plačilo po mnenju prijavitelja zastarane terjatve, ravnala v nasprotju z načeli odvetniškega poklica, Komisija za etiko meni, da tak očitek sam po sebi ne predstavlja kršitve pravil in načel Kodeksa odvetniške

poklicne etike. Odvetnik ima pravico in dolžnost, da v okviru odvetniškega pooblastila v imenu svoje stranke posreduje tudi zahtevek, za katerega obstaja pravna negotovost glede obstoja, zapadlosti ali zastaranja terjatve. Dejstvo, da odvetnik v imenu svoje stranke posreduje zahtevek, za katerega nasprotna stranka meni, da je zastaran, njegova stranka pa meni, da ni, še ne pomeni, da odvetnik ravna neetično, saj je presoja o obstoju in zastaranju terjatve pravno vprašanje, ki je v pristojnosti pristojnega sodišča ali drugega pristojnega organa. Kodeks odvetniške poklicne etike od odvetnika ne zahteva, da vnaprej opravi pravno presojo utemeljenosti vsake posamezne trditve svoje stranke, temveč da ravna vestno, pošteno in v mejah danega pooblastila. Če odvetnik ne zavaja ali ne izkrivlja dejstev, temveč zgolj posreduje stališče svoje stranke glede obstoja terjatve, to samo po sebi ne predstavlja neetičnega ravnanja.

V konkretnih primerih je odvetnica v imenu svojih strank posredovala dopis, ki vsebuje zahtevek za plačilo, vključno z datumi in dejstvi, iz katerih izhaja zatrjevana obveznost, ter kontaktnimi podatki svoje stranke v primeru dodatnih vsebinskih vprašanj oziroma zahtev za pojasnila. Nasprotni stranki – naslovniku dopisa, je s tem omogočila, da se do zahtevka opredeli, tudi z morebitnim ugovorom zastaranja. Takšno ravnanje je v skladu z dolžnostjo odvetnika, da zastopa interese svoje stranke, in ne pomeni kršitve etičnih pravil v razmerju do nasprotne stranke. Tudi sicer je bila odvetnica v konkretnih zadevah pooblaščenka zgolj za posredovanje pozivov k plačilu neplačane parkirnine oziroma obvestil o strojenem prekršku, zato je skladno s prejetim pooblastilom ravnala pravilno, da je za potrebe nadaljnje komunikacije in vprašanja naslovnikov posredovala kontakt svoje stranke.

Glede na vse navedeno je Komisija za etiko sprejela mnenja, da odvetnica ni ravnala v nasprotju s pravili in načeli odvetniškega poklica.

Komisija za etiko

odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

odvetnica dr. Maruša Varl

odvetnik Pavle Pensa

